

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Tomasz Adamski

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2015 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku

Miasta B. – działającego przez Dyrektora Domu Pomocy Społecznej (...) w B.

o zezwolenie na złożenie pieniędzy do depozytu sądowego

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 1 września 2015r. w sprawie o sygn. II Ns 3322/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 778/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 1 września 2015r. w sprawie II Ns 3322/15 odrzucił wniosek Domu Pomocy Społecznej (...) w B. o zezwolenie za złożenie pieniędzy do depozytu sądowego.

W uzasadnieniu orzeczenia wskazał, że – co do zasady – pozew złożony w sprawie podlega odrzuceniu, jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej albo jeżeli powód nie ma zdolności procesowej, a nie działa za niego przedstawiciel ustawowy albo jeżeli w skład organów jednostki organizacyjnej będącej powodem zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie (art. 199 § 1 pkt. 3 k.p.c.). Przepisy te stosuje się odpowiednio do postępowania nieprocesowego zgodnie z treścią art. 13 § 2 k.p.c.

Uwzględniając powyższe Sąd zwrócił uwagę, że wniosek o złożenie pieniędzy do depozytu sądowego został wniesiony przez Dom Pomocy Społecznej (...) w B., który jest jednostką budżetową. Przywołując treść art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych Sąd stwierdził, że jednostki budżetowe – w tym Domy Pomocy Społecznej – nie mają zdolności sądowej określonej w treści art. 64 k.p.c. W obecnej sytuacji nie ma też możliwości usunięcia tego braku, albowiem uzyskanie zdolności sądowej przez dom pomocy społecznej nie jest w ogóle możliwe, a wniosek w przypadku jednostki budżetowej powinien być złożony w przedmiotowej sprawie przez Miasto B..

Z tych zasadniczych przyczyn Sąd Rejonowy odrzucił wniosek (na podstawie art. 199 § 1 pkt. 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 21 k.p.c.).

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wnioskodawca. Skarżący w zażaleniu podniósł, że wniosek do Sądu Rejonowego został złożony przez Dyrektora Domu Pomocy Społecznej, na podstawie pełnomocnictwa udzielonego w dniu 30.03.2013r. przez Prezydenta Miasta B.. Wnioskodawca nie sformułował konkretnego żądania, a więc

jakiego orzeczenia oczekiwaliby od Sądu odwoławczego przez co wnosić należy, że domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia i uwzględnienia wniosku (zażalenie dłużnika – k.11).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie znajduje uzasadnienia. Pamiętać należy, że każde pismo procesowe skierowane do sądu zgodnie z regułą zawartą w treści art. 126 § 1 k.p.c. powinno zawierać prawidłowe oznaczenie stron procesowych. Ten przepis - w myśl art. 13 § 2 k.p.c. - stosuje się odpowiednio także w postępowaniu nieprocesowym.

W rozstrzyganej sprawie wniosek został złożony przez Dom Pomocy Społecznej (...) w B., który występuje we własnym imieniu, powołując się na pełnomocnictwo udzielone przez Prezydenta Miasta B. z dnia 30 marca 2013r. Zwrócić jednak należy uwagę, że zarówno z przepisu art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (j.t. w Dz.U z 2015r. poz. 1515), jak i z art. 11 ust 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (j.t. w Dz.U. z 2013r. poz.885) wynika, że Dom Pomocy Społecznej jest jednostką organizacyjną gminy. Zatem podzielić należy stanowisko Sądu pierwszej instancji, który wskazał, że Dom Pomocy Społecznej jest jednostką budżetową i nie posiada zdolności sądowej. Niewątpliwie jednak zdolność taką podsiada Miasto B., będące osobą prawną zgodnie z treścią art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, tym samym to Gmina (...) powinna być wnioskodawcą w rozpoznawanej sprawie (tu w związku z art.92 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym – j.t. w Dz.U. 142 z 2001r. poz.1592 ze zm.).

Zatem w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z niedokładnością w oznaczeniu strony (wnioskodawcy), ale z jednostką, która choć faktycznie działa, to samodzielną stroną postępowania sądowego być nie może. Przedmiotowe orzeczenie nie zamyka drogi do ponownego złożenia wniosku przez właściwy – posiadający zdolność sądową – podmiot, którego może reprezentować właściwie umocowany Dyrektor Domu Pomocy Społecznej.

Z tych zasadniczych przyczyn Sąd odwoławczy oddalił zażalenie wnioskodawcy, jako nieuzasadnione (na podstawie art.385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).